

**Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ
ΠΟΥ ΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄

Παραμύθιον θεῖον, καὶ προπύργιον ἄσειστον, τὴν σεπτὴν σου
Εἰκόνα, Θεοτόκε κεκτήμεθα· ἐκ ταύτης γὰρ παρέχεις μυστικῶς, ἡμῖν
παραμυθίαν καὶ ἰσχύν, τοῖς ἐν πίστει ἐκβοῶσί σοι ἐκ ψυχῆς,
Παραμυθία Δέσποινα· Δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἄγνη,
δόξα τῇ σῇ χρησιότητι, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς παραμυθίᾳ Ἄχραντε.

**ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ
ΨΑΛΛΕΤΑΙ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ**

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Διά τοῦ παρόντος Ἱεροσφραγίστου καί ἐνυπογράφου Μοναστηριακοῦ ἡμῶν Γράμματος προαγόμεθα γηθοσύνως ὅπως γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐπιστρέψαντες εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Μονήν, ἐκ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀποστολῆς ἡμῶν πρὸς μεταφοράν εἰς τόν καθ' ὑμᾶς Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου ἀκριβοῦς ἀντιγράφου τῆς ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν θαυματουργοῦ εἰκόνης Παναγίας τῆς Παραμυθίας, ἐν ἧ περιέχεται κόνις ἐκ τῶν χαριτοβρύτων ἀγίων λειψάνων τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, μετά πολλῆς εὐαρεστίσεως καί συγκινήσεως ἐνθυμούμεθα τά περί τῆς Ἱερᾶς ταύτης ἀποστολῆς καί τῆς λαμπρᾶς ὑποδοχῆς. Θεωροῦμεν ὅθεν καθῆκον καί χρέος ἡμῶν ὅπως ἐκφράσωμεν τήν χαράν καί εὐαρέσκειαν ἡμῶν διά τās πρὸς τήν Κυρίαν Θεοτόκον ἀποδοθείσας τιμάς ὑφ' ὑμῶν ἀλλά καί τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς εὐλαβεστάτης ἐνορίας ὑμῶν. Ἡ τοιαύτη εὐμενής διάθεσις μαρτυρεῖ τήν φιλοθεϊαν καί εὐλάβειαν τῶν ἐκεῖ πιστῶν πρὸς τό πάνσεπτον πρόσωπον τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων, ἀλλά καί τήν ἐκτίμησιν πρὸς τον Ἱερόν Ἄθωνα, τόν “Εὐανθῆ Κῆπον τῆς Θεομήτορος”.

Ἐκφράζομεν τήν πεποίθησιν ὅτι ἡ παρουσία τῆς Εἰκόνης ταύτης ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, θά καταστῆ αἰτία καί πηγή πνευματικῆς εὐφροσύνης δι' ὑμᾶς, τούς ἐνορίτας καί τούς λοιπούς προσκυνητάς, ἀλλά καί ὅτι ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τῶν Ἱερῶν δεσμῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐν γένει τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, μετά τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ταπεινῶς ἐφ' ὑμᾶς τήν δαψιλῆ εὐλογίαν καί χάριν τῆς ἐφόρου Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας καί τās εὐπαρρησιάστους πρεσβείας τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

*Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας
Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου*

Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ

καί οἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Ἡ εικόνα αὐτὴ τῆς Παναγίας μας εἶναι τοιογραφία τοῦ 14ου αἰ., πού βρισκόταν ἄλλοτε στὴ δεξιὰ ἄκρη τοῦ ἐξωνάρθηκα τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους καὶ μετὰ τὴν τέλεση τοῦ θαύματος μεταφέρθηκε σὲ ἰδιαίτερο παρεκκλήσιο, πού πῆρε τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας τῆς «Παραμυθίας».

Παλαιὰ ὑπῆρχε ἡ συνήθεια, βγαίνοντας οἱ πατέρες ἀπὸ τὸ Καθολικό, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, νὰ ἀσπάζονται τὴν εικόνα τῆς Παναγίας πού ὑπῆρχε στὸν ἐξωνάρθηκα. Ἐκεῖ ὁ Ἠγούμενος ἔδινε τὰ κλειδιά τῆς κλεισμένης γιὰ τὶς βραδυνὲς ὥρες πύλης τῆς Μονῆς στὸν θυρωρὸ γιὰ νὰ ἀνοίξει.

Ἡ παράδοση ἀναφέρει ὅτι κάποια χρονὰ στὶς ἀρχὲς τοῦ 14ου αἰώνα, τὴν 21 Ἰανουαρίου, ὅταν ἓνα πρωινὸ ἔδινε ὁ Ἠγούμενος τὰ κλειδιά στὸ θυρωρὸ, ἀκούστηκε φωνὴ ἀπὸ τὴν εικόνα, ἡ ὁποία ἦταν τῆς Παναγίας, καὶ ἔλεγε: «Μὴν ἀνοίξετε σήμερα τὴν πύλη τῆς Μονῆς, ἀλλ' ἀνεβείτε στὰ τεῖχη καὶ διώξτε τοὺς πειρατές». Τότε ὁ βρεφοκρατούμενος στὶς ἀγκάλες τῆς Θεοτόκου Ἰησοῦς, κινώντας τὸ χέρι Του, ἔκλεισε τὸ στόμα τῆς Παναγίας Μπέρρας Του καὶ εἶπε: «Μὴ, Μπέρρα μου, μὴ τοὺς τὸ λές. Ἄφυσέ τους νὰ τιμωρηθοῦν ὅπως τοὺς ἀξίζει, γιὰτὶ ἀμελοῦν τὰ μοναχικά τους καθήκοντα». Τότε ἡ Κυρία Θεοτόκος, μὲ μεγάλη μπηρική παρρησία πρὸς τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ Της, πῆρε τὸ χέρι τοῦ Χριστοῦ καὶ προσπάθησε νὰ τὸ κατεβάσει ἀπὸ τὸ στόμα Της καὶ κλίνοντας πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ κεφάλι Της, φώναξε στὸν Ἠγούμενο γιὰ δευτέρη φορά: «Μὴν ἀνοίξετε σήμερα στὰ τεῖχη καὶ διώξτε τοὺς πειρατές». Καὶ «κοιτάξτε νὰ μετανοήσετε, γιὰτὶ ὁ Υἱός μου εἶναι ὀργισμένος μαζί σας». Ἐπανελάβε δὲ καὶ γιὰ τρίτη φορά: «Σήμερα, μὴν ἀνοίξετε τὴν πύλη τῆς Μονῆς...». Μετὰ τὸ τέλος τοῦ διαλόγου, ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ τὸ Πανάγιο Βρέφος Της ἀποκαταστάθηκαν πάλι σὰν εικόνα, πλὴν ὅμως στὰ πρόσωπα τῆς εἰκόνας διατηρήθηκε ἡ μορφή πού φαίνεται σήμερα, δηλαδὴ ἡ Παναγία νὰ κρατᾷ τὸ χέρι τοῦ Χριστοῦ κάτω ἀπὸ τὸ στόμα Της, νὰ κλίνει τὸ κεφάλι Της δεξιὰ γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγει καὶ ἡ ἔκφραση τοῦ προσώπου Της νὰ εἶναι γεμάτη μὲ ἀπέραντη ἐπιείκεια, ἀγάπη καὶ μπηρική στοργή· ἐνῶ ὁ Χριστός, παρόλο πού παριστάνεται ὡς βρέφος, νὰ ἔχει αὐστηρὸ πρόσωπο σὰν Κριτῆς.

Ἡ εικόνα αὐτὴ εἶναι ὄντως ἀχειροποίητος, διότι κατασκευάσθηκε στὴ μορφή, πού εἶναι σήμερα, ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπινο χέρι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴ θαυματουργικὴ ἐπέμβαση τῆς Παναγίας μας γιὰ τὴ διάσωση τῆς Μονῆς. Ὀνομάσθηκε «Παναγία Παραμυθία», δηλαδὴ Παρηγορήτρια. Καὶ δικαίως· διότι, ὅπως λένε οἱ προσκυνητὲς τῆς Μονῆς, πού δὲ χορταίνουν νὰ τὴν βλέπουν, ἡ θεὰ τῆς γλυκιᾶς ἔκφρασης τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας ξεκουράζει καὶ παρηγορεῖ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ φανερώνεται γιὰ ἄλλη μία φορά, σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴ πεποίθηση τῆς Ἐκκλησίας, ἡ μπηρική παρρησία τῆς Θεοτόκου στὸ νὰ μεσιτεύει γιὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους «πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Αὐτῆς» καὶ στὸ νὰ τὸ σώζει μὲ τὶς πρεσβεῖες Της, ἀπὸ τὰ δεινά, πού δίκαια τοῦ ἀξίζουν γιὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν του.

Μετὰ τὴν τέλεση τοῦ θαύματος καὶ τὴ μεταφορὰ τῆς εἰκόνας στὸ ἰδιαίτερο παρεκκλήσιο τῆς Παραμυθίας, οἱ μοναχοὶ διατηροῦν ἀκοίμητο κανδήλι μπροστὰ στὴν εικόνα. Τελεῖται δὲ σὲ αὐτὸ κάθε Παρασκευὴ Θεία Λειτουργία καὶ καθημερινὰ ψάλλεται Παράκληση. Παλαιότερα, ἐπίσης, ὑπῆρχε ἡ συνήθεια οἱ κουρὲς τῶν μοναχῶν νὰ γίνονται σὲ αὐτὸ τὸ παρεκκλήσιο.

Μὲ αὐτὴ τὴν εικόνα συνδέεται καὶ ὁ βίος τοῦ ὀσίου Νεοφύτου, ὁ ὁποῖος διετέλεσε «προσμονάριος» τῆς Παραμυθίας.

Κάποτε ὁ ὀσιος στάλθηκε ἀπὸ τὴ Μονὴ νὰ ὑπηρετήσῃ ἓνα χρονικὸ διάστημα σὲ κάποιο μετόχι τῆς Μονῆς στὴν Εὐβοία. Ἐκεῖ ἀσθένησε βαρῶν καὶ παρακάλεσε τὴν Παναγία νὰ τὸν ἀξιώσει νὰ πεθάνῃ στὴ Μονὴ τῆς μετανοίας του. Ἀμέσως, τότε, ἄκουσε τὴ φωνὴ τῆς Παναγίας νὰ τοῦ λέει: «Νεόφυτε, πήγαινε στὴ Μονὴ σου καὶ μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνον, νὰ εἶσαι ἔτοιμος». Εὐχαριστώντας τὴν Παναγία ὁ ὀσιος γιὰ τὴν παράταση τῆς ζωῆς, πού τοῦ δόθηκε, εἶπε στὸν ὑποτακτικὸ του νὰ ἐτοιμαστοῦν γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴ Μονή.

Πράγματι, μετὰ τὴν παρέλευση τοῦ ἔτους, μία ἡμέρα, ἀφοῦ κοινώνησε τὰ ἄχραντα Μυστήρια, ἀνεβαίνοντας τὴ σκάλα μπροστὰ στὸ παρεκκλήσιο τῆς Παραμυθίας, ἄκουσε πάλι τὴ φωνὴ τῆς Παναγίας: «Νεόφυτε, ὁ καιρὸς τῆς ἐξόδου σου ἔφτασε». Πηγαίνοντας, λοιπόν, ὁ ὀσιος στὸ κελλί του, ἀδιαθέτησε καὶ ἀφοῦ ἔλαβε συγχώρηση ἀπὸ ὅλη τὴν ἀδελφότητα, παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στὴν ἀγκάλη τῆς Θεοτόκου.

Στιγμιότυπα από την υποδοχή
της Ίερᾶς Εικόνας τῆς Παναγίας τῆς «Παραμυθίας».
Κυριακή 19 Ὀκτωβρίου 2014.

**ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Τηλ.: 210 - 9712456, Fax: 210 - 9715125
inad@otenet.gr • www.in-ad.gr**